

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Vår ref
201001251-/TSA

Dato
15.09.2010

**Spørsmål nr. 1692 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Tord Lien -
Presisering av fjellovens begrep om tida og tilhøva**

Representanten Lien har stilt følgende spørsmål til skriftlig besvarelse:

"Jeg viser til mitt spørsmål, dokument nr. 15:223 (2008-2009), til statsråd Erik Solheim. Dersom rettskraftig dom mot rettighetshaverne i Endalen tilsier at de ikke kan bygge vei inn til setre de etter fjelloven har rett til å benytte på en måte "tida og tilhøva" tilsier, vil statsråden da ta initiativ til at Stortinget inviteres til en presisering av Fjelloven slik at retten til bruk av allmenningene slik "tida og tilhøva" tilsier igjen blir reell?"

Den saken som representanten nå tar opp med landbruks- og matministeren, og som tidligere er tatt opp med miljø- og utviklingsministeren, har en lang forhistorie. Etter det jeg kan se har veisaken vært behandlet av flere ulike instanser og etter ulikt lovverk gjennom en årrekke. Saken har også vært innom domstolene, nå nylig Sør-Trøndelag tingrett, der styrelederen i veilaget ble idømt en bot for ulovlig veibygging. I følge en uttalelse i Adresseavisen 7. september 2010, fra domfeltes advokat, vil dommen bli anket.

Det forhold at saken fortsatt verserer i domstolsapparatet, gjør at jeg ikke ønsker å kommentere enkelthetene i den, og hvordan den står i forhold til en vurdering av mulige endringer i lovverket. På generelt grunnlag vil jeg imidlertid si at utvikling av bruksrett i statsallmenningene i tråd med "tida og tilhøva" er noe som opptar meg. Landbruks- og matdepartementet har i to omganger de senere år gjennomført endringer i forskrift om seter og tilleggsjord i statsallmenningene, og lagt til rette for endringer i praktiseringen av forskriften. Endringene er gjort nettopp med sikte på å

legge til rette for utøvelse av bruksrettene i samsvar med det som er rasjonell bruk, og som er naturlig etter "tida og tilhøva", som det heter i fjelloven. Departementet har formidlet forskriften og merknader til praktiseringen av denne i egne rundskriv, slik at politikk og regelverk på området skulle være tydelig kommunisert.

Hvorvidt saken i Endalen danner noe godt grunnlag for å vurdere eventuelle regelverksendringer, er noe jeg eventuelt vil se nærmere på, når saken er avsluttet i rettsapparatet.

Med hilsen

Lars Peder Brekk